

Çok Üşüdüm

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Temmuz 2018

İklimler seğirtiyor engebeli düşlerin iç çekişlerinde.

Sefil varlık, sefil tasa, yanlı kader, yönü muğlâk kader.

Derin bir iç çekiş; tık nefes ve ıslah olması mümkün olmayan zorba düşler...

Hanemde yangın olsa bile sevgiden men etmeyeceğim halemi, yüreğimi: kefenimde kan olsa da, ruhumda kilit ve önümde arkamda yalan yine de yansız olacağım ve destursuz tek adım atmayacağım.

Zaman ıskaladı yine ve makberimle örtüşen matemimi tetikledi elem.

Ah, acıların sultanı!

Sevda masallarım...

Telaşlarım ve kırmızı rujan ayakkabılarım.

Dünümü tensiye ettim ve medet umdum yarın mihraklı bir dokunuşta ben belaları def ederken annemin hiçkırıklarına bulandı üstüm başım...

Tasasız idi başım bir zamanlar.

Yalansızdı naaşlar.

Gönülsüz de değildi aşklar.

Hicvindeyim kaderin ve en muktedir gölge olmayı diliyorum.

Ah'larımı boyadım kanımla; aşkımı serdim toprağa.

Ukdemle yaşıyorum ve ulvi dokunuşunu evrenin sunuyorum altın tepsi içinde. En muktedir; en dolaysız seyri ömrün...

Kelamın tasası ne mi, sevgili?

Söyleyemediklerim ne değil ki, sen uzun yollardan düşen yüreğime.

Karabatak misali yangınlarımın üstünü örtüyorum ve kademe kademe küçülüyor içimdeki mutluluk ta ki... dokunduğun yakamda; sevdiğin tasamda; ulaşamadığım ve ulaşmanı dilediğim yorgun ruhumda...

Gölgeyle çocuğum ben.

Çocukluğumdan yana derdim tasam olmadı benim ki zikrimde de fikrimde de hep mübalağa edilesi sevinç naraları atan iklim benzeri şevkimle kâh yürüdüm kâh yüksündüm kendimden ama asla aşkın münzevi boyutsuzluğunda ölmekten utanmadım.

Sevmekten de utanmadım lakin sessizce sevdim ben ve sevildiğimi hep ümit ettim... desem de demediklerimden çıkar seni çok sevdiğimi.

Bir şehla tohum at toprağa, sevgili.

En nüktedan kıvılcımı çak yeniden ve ansızın seyrinde özlemin seyrüseferinde biz aşka bağdaş kuralım da kuşlar kışkansın bu nemli ve yaşlı yüreği...

Görmediğimin tecellisisin sen.

Göremediklerinle büyüyorum ben.

Görmeyi dilediğim ama görünmez düşlerimde bir boyut daha atlıyorum aslıma itaat ettiğim her yeni gü eskiye devredip ben notalar kadar kalabalık ve esrikli aklımla bir bir büküldüğüm; bir bir süzüldüğüm.

Güllerden bozma bir bağ içinde yaşadığım aslıma uygun ve sevgiyi şiar bildiğim bir noksanlık kimine göre ve büyüttüğüm yeminlerde büyüyen yangınlardan yana aymazlığı kelamın.

Hani'me muhalifim, sevgili.

Dünüme vurgunum belki de.

İkbalî ömrün bir hediye mi de ben her gün büyük bir coşkuyla açıyorum yeni gün'ün paketini: bazen siyah ve yobaz notalar isyan ediyor bazense ürkünç hayaletler tezahür ediyor.

Gönül koyma sakın bana: asla dayanamam.

Gönülden gönle yaptığım bu yolculuk beni hayata bağlayan.

Dünsüzüm yanında.

Yarinsızım da.

An/sızım belki de içimdeki ukdelerden arda kalan.

Emsalim olsa mı keşke.

Günümü uyuttum da geldim yanına: gül'ümü uyuttum da bülbül misali konuyorum hece hece büyüyen şarkılarda aşkın her tonuna vakıf iken.

Ört üstümü şimdi: çok üşüdüm çünkü.

İçimin ayazlarında nasıl bir Temmuz ise artık ama üşüdüğümü de kimse bilmesin senden başka.